

miní que dentradu, ~~només~~ tan rob, els di-
 men necessaris per tornar a Catalunya amb
 una altra família. A tots els béns per tor-
 nar i començar de nou a partir de zero,
 tots se sentien menys grans per a en-
 tendre una aventura que, a mesura que
 havien els anys, els semblava més enis-
 cada, com després d'atèrrer-hi.
~~No després avia mai d'estimar~~

una nova oportunitat que els permetés ~~de~~
 recobrar-se del temps perdut. Un d'ells,
 digué:
 - El que ens ha parlat a nosal-
 tres és que ^{no} van venir aquí a fer diners.
 Si en havien que, a tot estirar, en
 estarien tres o quatre anys a més; no
 valia la pena de portar-los; veient
 i veient ja si hi havia nou. Me n'he
 parlat de coses a bé de menys! I jo
 he vingut llarg el diu. "Ara sí. Ara
 ja falta nou." Complit i cobrant un nou

me' contentava. Hi tenia tots els
cursos d'aquella ~~era~~ cursa: tot un
provisional. Llavors vine d'aquesta manera
en molts aspectes... Però ara m'he deci-
dit, ara que heu de ^(una mica) bet l'and. He ad-
iritat una representació que si me la do-
nen mai!...

- De què és la representació?

- D'aquells de ~~ben~~ Teixis.

- No faràs res. Que no veus que
no és precis per aquestes coses?

El desotista que aigualia la
be del futur representant no sabia bé la
cosa com era el país, ni de quina ma-
nera d'aquells es tractava. Per a ^{Teixis} ~~cosa~~ a més?
Per a Teixis a màquina? Era igual: es-
tava disposat a afirmar que era un ~~total~~
mal exemple. El seu mínim, ^{que} l'indi-
cava a no veure la res, ho tenia inclinat
intimista ~~en les negociacions~~ que s'hi desenvolupaven.